

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba
en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden
fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor el-
ken regel meer 7½ cts.

Het Lager Onderwijs.

Volgens praeadvies van den heer LEKKERKERKER, het Onderwijs-Congres aangeboden, gelden de volgende beginselen voor het lager en meer uitgebreid lager onderwijs der niet-Europeesche bevolkingsgroepen:

a. Het onderwijs neme als uitgangspunt de voorstellingen, begrippen en gevoelens bij het kind aanwezig.

b. Het streeft er naar het kind te vormen tot eene superieure persoonlijkheid onder zijn eigen volk.

c. Aan de kennismaking met Europeesche denkwijzen en voorstellingen worde een plaats ingeruimd, teneinde langs dezen weg de associatie der in Ned.-Indië wonende volken te bevorderen en het oog te openen voor de voordeelen, die de Europeesche beschaving kan bieden.

d. Het onderwijs zij er op ingericht de in het volk levende krachten van eigen kunst, eigen gevoelens en eigen denklevens te ontwikkelen — of, waar het hiertoe onmachtig is, deze krachten ongerept te laten, teneinde de kostbare eigen beschavingselementen niet te doen verworpen tot voor beschaving en ontwikkeling waardeloos materiaal.

e. Het stelde zich mede ten doel aan het kind de geschiktheid te geven om zich later lichamelijken en maatschappelijken welstand te verwerven.

f. Om de doeleinden, genoemd onder a, b en d te bereiken is het noodig, dat de eigen taal der leerlingen zooveel mogelijk het voormiddel zij van het onderwijs en dat aan haar in 't algemeen eene eereplaats worde toegekend.

g. Aan de leerlingen, die kennis van de Nederlandsche taal noodig hebben als hulpmiddel tot verdere studie, dan mag het einddoel niet minder zijn dan dat de leerling in staat zij de in de Nederlandsche taal gegeven lessen aan scholen voor algemeen middelbaar onderwijs en middelbaar vakonderwijs te volgen.

h. Moet de Nederlandsche taal dienen als hulpmiddel voor verdere studie, dan mag het einddoel niet minder zijn dan dat de leerling in staat zij de in de Nederlandsche taal gegeven lessen aan scholen voor algemeen middelbaar onderwijs en middelbaar vakonderwijs te volgen.

i. Mag de onderwijzer ten opzichte van dezen eich niet transigereen, anderzijds dient hij te bedenken, dat aan het volledig begripen van het in de klassen gebruikte Nederlandsch niet wordt tekort gedaan, al begaat de leerling, uit een ander taalmilieu voortgekomen, nu en dan idiomatische fouten, welke aan den

zin van het gesprokene niets afdoen en die hij pas kan afleeren door voortgezette en langdurigen omgang met Europeanen.

j. Op de middelbare scholen dient verder ten opzichte van het onderwijs in het Nederlandsch rekening te worden gehouden met de verschillende afkomst der leerlingen in dien zin dat aan niet-Europeesche meer onderwijs in de Nederlandsche taal worde gegeven, waartegenover zij kunnen worden vrijgesteld van andere voor hen minder noodzakelijke lessen.

k. Aan de lagere scholen voor niet-Europeesche, voorbereidend tot middelbaar onderwijs, zal het onderwijzend personeel voorloopig nog gedeeltelijk uit Europeanen moeten bestaan. Zoodra zulke mogelijk zal zijn dient echter het geheele onderwijs te worden opgedragen aan docenten van denzelfden landaard als de leerlingen. De voortgaande associatie tusschen de verschillende bevolkingsgroepen van Ned.-Indië zal ten slotte echter de vraag naar den landaard der onderwijzers meer en meer in beteekenis doen verliezen.

Punt 2. Welke plaats behoeven bij het onderwijs in te nemen eenseeds de inheemsche talen, anderdeels het Nederlandsch?

Praeadvies-Boes.

In korte punten kan de heer Boes zijn meening als volgt weergeven. Het is maar één taal geschikt voor het elementair onderwijs, n.l. de landstaal.

20. In de landstalen behooren dus de eerste lees- en leerboekjes te zijn geschreven.

30. Aan het Nederlandsch komt een goede, niet de eerste, plaats toe zoowel in de hogere klassen van daarvoor aangewezen lagere scholen als bij het verdergaand onderwijs. Het worde er behandeld als meest bevoorrechte vreemde taal.

Praeadvies Borel.

De wenschelijkheid, in principe, uitsprekend van samensmelting van onderwijs, heeft de heer Borel geenszins bedoeld, dat van Inlanders en Chinezen Europeesche Nederlanders zouden te maken zijn.

Aan een assimilatie, die verschillen uitwist tusschen rassen, geloof ik voorloopig nog niet, wel aan eene associatie tot het zelfstandig uitleven, in vriendschappelijke samenwerking.

Met het onderwijs, dat het N. I. gouvernement verstrekt, wordt — zoals m. i. terecht door den heer D. van Hinloopen Labberton meermalen gezegd en geschreven is — geen voldoende rekening gehouden met de aard en behoeften van den Inlander. Het Europeesche gouvernementele onderwijs vindt algeheel

le bevrediging in wijsheid van het hoofd, is enkel intellectueel. De Inlanders behoeven iets meer aan geest en hart. De Javaan heeft, naast het zuiver intellectuele, behoefte aan onderwijs op religieusen basis in zijn eigen taal, de Chinees heeft behoefte aan onderwijs, in zijn eigen taal, aan onderwijs in de leer van Confucius, die den grondslag is van zijn familieleven en zijn moraal.

Dit is zóó absoluut waar, dat het Chinees karakter „Kino“, dat onderwijs beteekent, óók godsdienst en zedeleer beteekent, zóó onafscheidelijk zijn deze van onderwijs.

Het is een waan, dat, door uniform onderwijs, ooit een Chinees of een Inlander tot een Nederlander in voelen en denken zou kunnen gemaakt worden.

Bovendien wil de Chinees dit niet. Hij wil wel een Westersch wetenschappelijke opvoeding, maar hij wil Chinees blijven.

Den Chinees die taal trachten af te nemen staat gelijk met hem van ons te vervreemden.

Op elke geunificeerde, d. i. voor alle rassen toegankelijke school, behoort het desnoods facultatieve onderwijs in althans een der landstalen.

Te trachten door Nederlandsch onderwijs, den Inlander en den Chinees van hun eigen taal te vervreemden, zou z. i. onvruchtbare en zelfs gevaarlijke politiek zijn.

Praeadvies surta Ningrat.

I. ALGEMEENE BESCHOUWINGEN.

De Taalkwestie in de Samenleving. De vraag, welke taal bij het inlandsch onderwijs de voertaal moet zijn, is reeds meer dan eens gesteld geworden. Verschillende antwoorden zijn daarop bereids door bevoegde personen gegeven, de meeningen zijn daaromtrent vrij verschillend. Er zijn er, die het Nederlandsch als de meest aangewezen taal beschouwen voor de inlandsche inrichtingen van onderwijs; anderen wenschen daarvoor in de plaats een van de inheemsche talen; een derde groep wil noch het een noch het ander, d. w. z. deze categorie wenscht een der inlandsche talen naast het Nederlandsch, terwijl er ten slotte ook nog menschen zijn, die de daar tusschen in staande meeningen als de beste achten. De pro's en de contra's komen niet alleen van Europeesche zijde, maar in den laatsten tijd ook uit de inlandsche wereld zelf.

Is het in het algemeen reeds noodig, bij de oplossing van onderwijsvraagstukken het verband tusschen de school en de maatschappij niet uit het oog te verliezen, des te meer geldt dit bij behandeling van de taalkwestie. In ons geval kunnen wij onmogelijk de

vraag beantwoorden, zonder te veren vast te stellen, welke eischen door de Indische samenleving in zake de taal worden gesteld. Deze opvatting noodzaakt even buiten het eigenlijke onderwerp te gaan, om een enkelen blik te slaan op het Indische onderwijsstelsel, indien er van een stelsel althans sprake kan zijn. Deze beperkende bepaling is geen insinuerende bemerking, doch is streng zakelijke toetsing aan de feiten. Vooral op het gebied van het inlandsch onderwijs kunnen we in Indië onmogelijk spreken van een stelsel, eene organisatie met een vast onlijnd doel, aangezien destijds komende nieuwe regelingen de tijdsomstandigheden nooit blijken te kunnen overleven.

Het is algemeen bekend, dat zoowel het elementair als het middelbaar Europeesch onderwijs in Indië veel te weinig rekening houdt met het toekomstige leven der kinderen. Reeds op zeer jongden leeftijd leert het kind allerlei wetenswaardigheden, welke voor Hollandsche scholen meer geëigend waren dan voor Indische. Hollandsche begrippen worden zoo niet te vergeefs dan toch slechts met moeite aan de kleuters verklaard. Het gevolg daarvan kan niet anders zijn, dan dat er te veel tijd verloren gaat met de vaak nuttelooze uiteenzettingen bij het aanschouwingsonderwijs, waarbij nog bovendien het gewone verschijnsel zich voordoet, dat de kinderen later bijna niets van de wetenswaardigheden van Indië zelf weten. Was het zaak-onderwijs op Indische leest geschoeid, dan zou men zonder bezwaar de logische gedachtegang der kinderen binnen een korter tempo ontwikkeld kunnen hebben. Op lateren leeftijd zou het Indische kind des te gemakkelijker de vreemde begrippen in zich kunnen opnemen.

Nu is het wel waar, dat er aan den anderen kant ook velen zijn, die voor de Europeesche kinderen in Indië het recht opeischen op specifiek Hollandsch onderwijs. Terwijl de regering zelf reeds doende is, om zooveel mogelijk naar eenheid in het onderwijs te streven, door bijvoorbeeld de tegenwoordige inrichtingen voor M. U. L. O. als het ware te beschouwen als de schakel, die het Europeesch en het inlandsch onderwijs met elkaar verbindt, worden stemmen gehoord, die het tegendeel wenschen.

Ook door ons Congres wordt de mogelijkheid en de wenschelijkheid van onderwijs-unificatie in onderzoek genomen. De vraag in Punt I van de agenda gesteld, houdt op zich zelf de mogelijkheid en wenschelijkheid reeds voor aanwezig; anders ware immers het stellen van de vraag overbodig.

De kwestie der verindischering en

unificatie van het onderwijs schijnt slechts in heel ver verwijderd verband te staan tot de aan de orde zijnde taalkwestie; dit is evenwel eene onjuiste opvatting, want om tot eene zuivere oplossing te komen van het vraagstuk dient men vooraf te weten, of de unificatie in de toekomst een feit zal worden, ja dan neen. Hiervan zal het voor een belangrijk deel afhangen, hoe de kwestie moet worden beschouwd. Wat nu de verindischering aangaat, deze zal voornamelijk worden beheerscht door den taalsrijd, die in Indië zal worden uitgevochten. Het nationaliseeren van de school bestaat in niets anders dan in de invoering van de een of andere voertaal, waardoor het onderwijs niet het karakter draagt van eene voor het land vreemde instelling.

Over lang vliegen.

In de „Motorkampioen“ schrijft de heer J. H. W. v. d. Muelen over het lang vliegen.

We ontleenen er het volgende aan: Waarom moet een vlucht onvrijwillig worden afgebroken? We kunnen vier hoofdgroepen van oorzaken onderscheiden:

1e. Het defect raken van een of meer onderdeelen van 't vliegtuig.
2e. Ontaan of benzine-gebrek.
3e. De onmogelijkheid om de(n) inzittende(n) als bijv. vermoeidheid, duizeligheid, luchtziekte, enz.

4e. Het optreden van ongunstige weersomstandigheden; als bijv.: mist, storm, onweer of jachtsneeuw. Eenige jaren geleden was de oorzaak van een onvrijwillige landing meest onder rubriek één te vinden; vooral ook, omdat men bij slecht weer toen nog niet opsteeg!

Ook thans komen pannes nog veel voor, gelukkig echter naar verhouding tot het aantal afgevlogen kilometers steeds minder. Momenteel komen storingen aan den motor meer voor dan de pannes aan de overige deelen van de vliegma-chine. Vroeger was dit niet in zoo sterke mate 't geval. Herhaalde lijk hoorde men van plotselinge breuk van een der onderdeelen. Bij den Autoinette-eendekker is 't voorgekomen, dat in volle vlucht plotseling een vleugel afbrak. Men denke aan den dood van Laffont en Pola! Ook breuken van hoofdliggers, montants, motorframes, ja zelfs van stuur-mechanismen kwamen voor. Langzamerhand heeft men echter de krachten, die op elk onderdeel werken, beter leeren kennen. Hierdoor werd 't vliegtuig betrouwbaarder en het vliegen veiliger. Pannes aan het vliegtuigge-deelte komen thans in de lucht zel-

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

XXVIII.

Zaterdagmorgen, 5 Februari, waren we nog in de kerk, toen plotseling van alle hoogen rondom het Anoy-geroep weerklonk. Pastoor DE GROEN kwam spoedig aanloopen om ons mee te deelen, dat over een half uur de Ann naar St. Martin zou vertrekken.

We keken elkander aan, alsof de bliksem was ingeslagen.

„Hoe is dat nu mogelijk om binnen het half uur je te verkleeden, de koffers te pakken en naar de baai te gaan?“

„Ja, maar dan gaat ie weg. De schepen kunnen hier niet ankeren, daar is het water te diep voor, en een boei is er niet.“

„Maar Pastoor, 't is gladweg onmogelijk om in zoo'n korten tijd klaar te komen. Dan moeten we op een volgende gelegenheid wachten.“

„Dan heb je weer precies hetzelfde. Zoodra de boot binnenkomt, worden de menschen, die mee willen, gewaarschuwd en dan haast je rep je in een draf naar beneden. Die schepjes kunnen eenvoudig hier niet langer wachten. Stil liggen kunnen ze niet, want er is geen boei; ze varen heen en weer met half zeil. Langer dan een half uur houden ze dat niet vol, dan gaan ze er lever van door.“

„Maar kunnen we dan geen boot huren, die ons op een bepaalden tijd komt halen?“

„Goed, neem de Ann; die is nu hier. Zeg, maar, wanneer ze terug moet zijn.“

„Maandagmorgen negen uur zullen we aan de baai gereed staan om ons in te schepen.“

„Afgesproken.“

Wat heeft ieder land toch zijn eigeenaardigheden!

Op Saba wordt je in volle werkelijkheid aan wal gegooid en weer van 't land afgegooid. Alles moet

daar gauw gauw gaan, omdat er geen steiger is en geen boei.

Als het bootje niet vlug genoeg in zee wordt gestooten, krijg je een golf over en wordt je met al de bagage doornat.

We zouden dus Maandag, 7 Februari, zorgen op tijd aan 't strand te staan.

We wisten nu ten minste twee dagen van te voren, wanneer we klaar moesten zijn.

De Sabamenschen zijn aan haastig vertrek gewend en zitten al dagen van te voren reisvaardig. Zoodra hun scheepje geseind wordt, nemen ze hun pakje bij mekaar en gaan op stap de trap af. Maar dat komt weleens verkeerd uit.

't Gebeurt soms, dat de reizigers staan te wachten aan de Fortbaai en dat het scheepje daar niet komen kan wegens wind en weer en stroom. Dan moeten de reizigers hals over kop de trap op en Ladder weer af om bij Ladderbaai scheep te gaan. Voor geboren berg-

beklimmers, als de Sabanezen zijn, is het een krachttoer, maar voor gewone stervelingen, die geboren werden in het lageland aan de zee, is het gewoon weg geen doen.

Er zat voor ons niets anders op dan geduldig af te wachten tot volle zekerheid was verkregen aan welke baai we konden inschepen.

En toen begon ook onze wedloop. Monseigneur ging te paard voorop en het veevolk volgde kalmpjes achter hem aan.

Trappen lopen is altijd vermoeiend; af nog erger dan op. Vooral, als de trap bestaat uit een paar honderd ongelijke treden. Ten langen laatste knikken de knieën en dreigen de voeten elk oogenblik om te zwikken. En hoe lager men komt, des te heeter men wordt, uit vermoeidheid en omdat beneden tusschen de bergen de wind u geen koelte toe waaien kan.

Plotseling bij de laatste kronkeling uit het gebergte, ziet men de zee en het strand en de schepjes.

Er waren er nog meer dan toen we kwamen. Het was een drukte van belang. Schepjes voeren aan en af. Mannen liepen, neen, draafden den berg op met kisten, met balen, met vaten, met koffers, met menschen op hun hoofd. Aan het strand was het een gewirwar, een in en uit-smijten van koopwaren en bagage, het in en uitstappen van reizigers, een gepraat en gelach, alsof het kermis was. Met krachtige slagen roeiden de roeiers de booten in de richting der schepen, die dan met korten zwaai op hen afschoten, als of ze hen den grond inboren zouden.

Onze Ann lag tamelijk ver in zee. We waren te langzaam geweest, en toen Zuster Anna niets zag komen, koos zij het ruime, veilige sop om niet in botsing te komen met de op en neer zeilende schepjes en de vele roeiboetjes.

Wat zou een boei hier goede dienst doen!

En een steiger!! In het kantoor van den Haven-

den voor. Hiermee is echter niet gezegd, dat er niets meer te beteren zou zijn. Integendeel, late men op den ingeslagen weg voortgaan en er zich speciaal op toeleggen de vliegmaschinen zoo veilig mogelijk te maken: licht, stevig, snel, met voldoende reservekracht en groote stijgcapaciteit.

Laboratoria- en vliegproeven zullen ons helpen, de beste der beste materialen te leeren kennen.

De tweede hoofdgroep vereischt 't medenemen van zooveel olie en benzine als mogelijk blijkt; waarbij rekening gehouden moeten worden met de plaatsruimte en het gewicht van de brandstof. Hebben we een toestel met meerdere motoren, dan moet er natuurlijk ook meer benzine meegenomen worden. Dit kan echter ook een grooter vliegtuig gebruiken met grootere draagvlakken en grootere belasting. Hebben we zeer groote reservoires, dan is 't noodig deze in of dicht bij 't zwaartepunt van 't vliegtuig op te stellen. Een paar honderd liter benzine is een gewicht, dat we niet mogen verwaarloosen. Op 't eind der vlucht mag het toestel niet in een ongunstiger stand geraken dan in het begin door het verlies van dit gewicht.

Nu we toch bij de motoren zijn, wil ik er nog even op wijzen, dat de thans nog-vrij vaak voorkomende storingen hieraan, niet zijn te elimineeren door gebruik van meerdere motoren. Is ons vliegtuig echter zoo geconstrueerd, dat het, met één motor volle kracht draaiend, nog in de lucht kan blijven, dan is hierdoor natuurlijk de betrouwbaarheid en dus de bedrijfszekerheid aanmerkelijk vergroot.

Om zooveel mogelijk aan de oorzaken van de derde hoofdgroep het hoofd te bieden, is naast veiligheid een zekere mate van comfort noodig. In de moderne vliegtuigen zijn de inzittenden reeds vrij goed beschermd tegen den wind en de uitlaatgassen; tegen de koude echter nog geenszins. In de toekomst denken we ons een gezellig aluminium huisje, binnen in met de bekleding van een luxu-auto, met triplexglasruiten, gemakkelijke zetels en voorzien van alle comfort, dat wij maar wenschen.

Het is wenschelijk dit koetswerk in den romp in te bouwen, zoodat 't stroomlijn profiel niet verloren gaat. Om den bestuurder niet te vermoeien moet de bediening eenvoudig zijn en eveneens geheel van de handelingen van de vlieger losgeplaatst. Het is wenschelijk, dat meerdere personen elkaar kunnen afwisselen.

Het zwaarst voor den technicus is de strijd tegen de elementen. Wil men een geregelden vliegdiens doorvoeren, dan is men toch nog afhankelijk van het weer. Zoo zullen er wel steeds tijden blijven bestaan, waarop in de toekomstige luchtvaarthavens schepen voorankeligen te wachten op verbetering der weersomstandigheden. Onze groote Oceaanstoomers wachten immers ook wel op het optrekken van den mist! Het kan echter ook voorkomen, dat een machine in de lucht door slecht weer overvallen wordt. Dan is het noodzakelijk, dat de inrichting zoodanig is, dat het toestel zoo goed mogelijk weerstand biedt aan de extra krachten, die er op gaan werken. De machine moet stabiel zijn; dat wil meer populair zeggen: het toestel moet door een klein stootje niet uit zijn evenwicht te brengen zijn of beter: na een kleine schommeling hierin weer terugkeren.

Tenslotte nog eenige beschouwingen over het nut en het doel van langdurige vluchten.

Een groote vlucht kan noodzakelijk zijn voor het snelle vervoer van personen of brieven over zeer belangrijke afstanden. Beursmensen, die soms duizenden verspeelden, doordat zij eenige uren te laat in een

of andere stad aankwamen, ijpakketten, bijzondere mails en andere zaken zouden van een regelmatig luchtverkeer groot profijt kunnen trekken. In Europa zullen de vluchten echter niet zoolang behoeven te duren. Eerstens zijn de afstanden betrekkelijk gering en ten tweede zullen er binnen afzienbaren tijd wel haast overal gelegenheden voor landingen ingericht worden waar tevens benzine kan ingenomen worden en zoodoorg herstellingen kunnen worden uitgevoerd. Een 24-uursvlucht (de stand van het huidige wereldrecord), zal, als noodzakelijkheid, in Europa wel een zeldzaamheid zijn. In dien tijd kan men immers ruim 2000 K.M. afleggen. Er zijn echter ook plaatsen, waar het onmogelijk is noodlandingen uit te voeren. Ik denk bijv. aan gebergten, bosschen, meren en zeeën. Nu komt het nut van duurvluichten reeds scherper naar voren, om in een ander gebied, den oceaan, als een absolute noodzakelijkheid voorop te staan.

Gelukkig hebben we voor dit gebied onze watervliegtuigen, waarvan de vliegtuigbooten, naar mijn meening, in de toekomst, voor 't transatlantisch snelverkeer, in hoofdzaak zullen gebruikt worden.

Het gewone drijverwatervliegtuig schijnt op het oogenblik nog niet ideaal voor groote overzeevluchten. Toch zijn er wel resultaten op de verschillende hydroplaanwedstrijden bereikt. Hiertegenover is het zonderling, dat de voornaamste overzeevluchten alle op gewone landvliegtuigen zijn uitgevoerd. Reeds in 1909 vloog Blériot op zijn eigen vliegtuig over het Kanaal (38 K.M.). In 1911 sloeg de Fransman luit. Bagde dit record met een vlucht over een gedeelte der Middellandse Zee en viel naar Corsica (210 K.M.). Brindejone vloog over de Oostzee op zijn beroemde Europeesche rondvlucht. Den grootsten afstand over zee vloog echter R. Garros, n.l. 800 K.M. van de Afrikaansche kust over de Middellandse Zee naar Europa. Dit geschiedde evenals Brindejone's vlucht, op een Morane Saulnier ééndekker. Als gezegd, waren dit geen van alle watervliegtuigen.

Was vroeger het Kanaal het glanspunt voor een overzeevlucht, thans is ons oog gevestigd op de nog onbereikte wondervlucht over den oceaan. Er zijn reeds verscheidene pogingen hiertoe gedaan. Tot nu toe is het echter noch niet een vrijen ballon, noch met een bestuurbaar luchtschip, noch met een motorvliegtuig, gelukt. Er zijn helaas, ook enkele slachtoffers bij deze pogingen gevallen.

Is bij den huidige stand der luchtvaarttechniek een vlucht over den Oceaan al mogelijk? De beantwoording hiervan is niet gemakkelijk. Men moet aan zooveel dingen zijn aandacht schenken:

1e. aan de luchtvaart zelf.

2e. aan de brandstofvoorziening van 't toestel, aan mogelijke opslagplaatsen van benzine, 't zij op schepen, 't zij op de route liggende eilandjes.

3e. aan het gunstige jaargetijde, in verband met de heersche windrichting, waarvan men zooveel mogelijk partij moet zien te trekken.

4e. aan den te volgen weg.

Tot nu toe is men er niet in geslaagd een afstand van 3500 K.M. (Ierland-New-Foundland) zonder tussenlanding af te vliegen. Deze route is niet de kleinste overzeeafstand, doch heeft het groote voordeel vrij druk bevaren te worden den daardoor veiliger te zijn. De weg via IJsland-Groenland is onbruikbaar, vooral in den winter. Beter is de Zuidelijke weg van de Kaap-Verdische eilanden regelrecht naar Brazilië. Alles bijeen genomen, geloof ik, dat een poging met een vlieg-machine momenteel een groot waagstuk is. Mocht deze, wat ik niet voor absoluut onmogelijk acht, toch slaagen, dan zou ons dit toch niet veel

dichter bij het luchtverkeer over den Oceaan brengen, daar de betrouwbaarheid hiervan vrijwel tot nul zal naderen. Met een modern luchtschip geloof ik dat de kans van slagen iets grooter is. Valt echter zoo'n schip in zee, dan is het verloren, terwijl een vliegtuigboot nog verscheidene dagen kan blijven drijven en misschien zelfs op eigen gelegenheid op zee varende nog een schip of de naastbijgelegen kust kan bereiken.

Het initiatief.

De bekende Fransche Generaal Zurinden schrijft in de „Grulois“:

„Om de geheele portée te begrijpen van de gebeurtenissen, waaraan wij gaan deelnemen, in het derde jaar van onze krachtsinspanning, van onze force, moet men zich herinneren, dat de oorlog vóór alles een strijd is van willen. Het is door het initiatief der krijgsoperaties te nemen, het initiatief van den veldslag, zijn wil trachtende op te leggen aan den tegenstander, dat men tot het succes komt.

Vanaf het begin van den oorlog tot aan de laatste tijden, heeft het initiatief altijd toebehoord aan het hooge Duitsche opperbevel. Het heeft ons zijn manoeuvres, zijn aanvallen, zijn wijze van oorlogvoeren kunnen opleggen, omdat zijn leger meer gereed waren dan de onze, wat betreft het effectief van gewapenden, geoefenden en kaders, zooals ook wat aangaat oorlogsmateriaal en fabrieken, bestemd om dat oorlogsmateriaal gedurende de operaties te verspreiden. Ook omdat de positie van Duitschland tusschen de geallieerden in 't Oosten en 't Westen het in staat stelde om uit te trekken van zijn bewonderenswaardig spoorwegnet, om langs zijn binnenlandsche lijnen te manoeuvreren en de massen's zijner troepen nu eens naar het ene punt te brengen, dan weer naar het andere, en eindelijk, omdat de Keizer-Generalissimus volkomen vrij was om naar zijn wil te beschikken over al de krachten van Duitschland en Oostenrijk.

Dank zij die voordeelen heeft het Duitsche opperbevel kunnen trachten onze eerste concentratie in verwarving te brengen door ons van 't Noorden uit aan te vallen, door België, door ons tot den slag van Charleroi, toen tot dien aan de Marne te dwingen, toen tot den loopgraafoorlog, door zich achter de Aisne in te graven. Het is dit commando, dat vervolgens de talrijke veldslagen heeft gewild, bestemd om den Noordelijken vleugel van onze legers jam te slaan. Al die plannen, die ten doel hadden, binnen enkele weken de eekstaute overwinning van Duitschland te verzekeren, en die gebaseerd waren op een verkeerde appreciatie van onze legers, ten gevolge der gebeurtenissen van 1870, zijn gebroken op de merkwaardige, energieke afweeringen van ons opperbevel, op de koelbloedigheid, de waakzaamheid, de promptheid van beslissing van generaal Joffre, op den blik en de kracht van zijn luitenanten, op de dapperheid, het entrain, de wonderbaarlijke heldhaftigheid van onze soldaten. Zij hebben geleid tot de glorie van onze legers. Maar het is daarom toch niet minder waar, dat wij veroordeeld waren om te pareeren, en dat het initiatief voortdurend is geweest bij het Duitsche opperbevel.

En hetzelfde is het geval geweest op het Russische front, van het moment af, waarop de keizer, er zich toe bepaalde om onze Fransch-Engelsche legers te surveilleeren, die verplicht waren op kanonnen en munitie te wachten, zich naar de Russen heeft gekeerd, om Polen te overweldigen, en vooral om het leger van onze groote bondgenooten te verpletteren, te vernietigen. Maar ook daar zijn de energieke afvochtmanoeuvres van den grootvorst

Nicolaas er in geslaagd het Duitsche plan te verijdelen, en om in al zijn integriteit, den samenhang, de bewonderenswaardige vastheid der Russische legers te handhaven.

..

In 't begin van 't jaar 1916 kon men constataren, dat, al waren zij voortdurend verplicht geweest om het initiatief van den vijand te ondergaan, de opperbevels der geallieerden er in geslaagd waren om het op alle fronten af te weren en tegelijkertijd, dat hun situatie zich ruimschoots had verbeterd.

De Russische legers, talrijker dan ooit, merkwaardig goed gecombineerd, vol vuur en dapperheid, hadden reeds talrijke ravitailleringen in wapenen, in munitie en in kanonnen ontvangen. Op het Italiaansche front was alles kalm gestemd, in afwachting van het gunstige seizoen, om het offensief te hernemen. Te Saloniki wachtte men op het binnentreden in de linie van de heldhaftige Servische versterkingen.

Op het Fransche front was de vooruitgang enorm. De bewonderenswaardige krachtsinspanningen van Groot-Brittannië hadden haar vruchten gedragen: Talrijke Engelsche legers merkwaardig georganiseerd, gewapend, gecombineerd, door den dappersten geest beziel, waren ons front komen versterken en strekten zich thans uit van af ons Franco-Bolgieche corps bij Dixmuiden tot aan de Somme.

Deze machtige versterking had ons in staat gesteld om verschillend van onze elite-armée-corpsen aan het front te onttrekken die, onder een waardig commando, een van de allerkostbaarste massa's vormde om mede te manoeuvreren. Aan den anderen kant vloeiden munitie, kanonnen, oorlogspvoand, van allerlei aard ons toe, evenals die van onze onversaagde bondgenooten de Engelschen.

De ure was gekomen om er aan te denken, den Duitschers het initiatief te ontrukken, dat zij tot nu toe hadden kunnen behouden, en om in de lente een algemeen offensief op alle punten te beginnen, om te realiseren wat onze president van den ministerraad zoo juist gedefinieerd heeft: eenheid van actie op eenheid van front.

Onze vijanden hebben er de lucht van gekregen en hebben niet geaarzeld om onze bedoelingen te dwarsboomen, door onmiddellijk het initiatief te nemen tot een sensationele operatie. Vandaag de dag val op Verdun, voorbereid met een luxe van artillerie en van troepen zonder voorbeeld en die desniettemin na een begin van succes verijdeld is door den beslissenden geest van generaal du Castelnuu, de energie van generaal Pétain en de sublieme dapperheid, toewijding en heldhaftigheid onzer soldaten.

De Duitschers, die dient te worden toegegeven, hebben moedig volgehouden. Hun aanvallen hebben zich met woede opgevolgd. Maar hun verliezen zijn enorm geweest zij hebben hun beste reserves uitgeput. Zoodat op het oogenblik nu de geallieerden hun „eenheid van actie op eenheid van front“ verwezenlijken en op al de operatielooenen dapper vooruitdringen de Oostenrijkers en Duitschers geen troepen genoeg meer hebben om met behulp van hun binnenlandsche spoorweglijnen in massa's te reageeren, en het initiatief te hernemen.

Het initiatief is definitief naar het andere kamp overgegaan. Het is thans aan hen om den stoot te pareeren. Dat is het, wat ons veroorlooft, niet om overwinning te kraaien—Lloyd George heeft het zoo juist aan de soldaten van Frankrijk geschreven: „dappere mannen beroemen zich niet van tevoren op het succes, dat zij hopen“—maar om, met algeheel vertrouwen de groote gebeurtenissen tegemoet te

zien, die zich gedurende het derde jaar, en stellig het laatste jaar, van den oorlog zullen ontwikkelen.

DE OORLOG.

Griekenland heeft wat op gevonden.

Ja, een Griek is slim!

Van oorlogsverklaring is nog niets gekomen, maar de Ministerraad besloot in overeenstemming met den Koning militaire medewerking te verleenen aan de Verbondenen.

't Menschelijk Vernuft is toch vindingrijk.

Eerst was Griekenland neutraal, met zeer welwillende gezindheid jegens de Verbondenen. Nu blijft Griekenland neutraal, maar verleent militaire medewerking.

De Sydra, Spetsia en Psara, plus 4 contratorpedo's hebben zich al bij de Fransche vloot gevoegd.

Met dit al vreezen voor Koning Constantijn.

VENIZELOS is naar Creta vertrokken, dat zich tegen den Koning heeft verklaard en zijn ambtenaren naar huis zond. Het is daar volledig opstand, en niet alleen op Creta, maar ook in Griekenland zelf zijn vele woelige elementen, die niet tevreden zijn met de halfslachtige houding der Regering.

De Balkancrisis is nog niet opgelost. Overigens wordt er dapper gevochten, maar het valt nog niet te beslissen welken kant het uitgaat.

Aan het Westfront hebben de Duitschers weer vreeselijke verliezen geleden, aan terrein en aan menschen. Ze brengen het soms tot een offensief, wat hun sterkte verraadt, maar lijden daarbij haast nog erger dan bij hun defensief.

De Verbondenen kunnen nog niet voldoende doorzetten. Het terrein is nog te veel versterkt en moet stuksgewijze veroverd worden; dat houdt te veel tegen en geeft te veel tijd aan den tegenstander.

Maar als heel Noord-Frankrijk en België tot den Rijn toe op deze wijze nu eens versterkt is?

Hoe lang zal het dan nog duren voor dat de Duitser naar eigen land teruggedreven is? Zal het ooit zoover komen?

Berichten uit de Kolonie.

J. F. L. Romijn.

Morgen, 1 October, zal het vijf en twintig jaar geleden zijn, dat de Heer ROMIJN den militair dienat verliet als onderofficier en benoemd werd tot Deurwaarder bij het Hof van Justitie en het Kantongerecht alhier.

Deze mededeeling is voor al onze Lezers een echt nieuws, niemand wist van dit zilveren ambtsjubilé des Heeren ROMIJN, ook niet diens Superieuren.

Dat typeert den volijverigen ambtenaar, die stil voor zich heen werkt, stipt en eerlijk, en zelf zich het meest er over verwondert, dat zulk een onbesmette staat van dienst rechtmatige bewondering en groote waardering wekt.

Als Deurwaarder is de Heer ROMIJN meer gewend aan het harde van zijn plicht.

Daarom juist verdient zulk een bescheiden werker openlijk geëerd op zijn zilveren feest.

De Heer ROMIJN gaf van zijn zestig levensjaren 42 aan 's Lands dienst.

In Aug. 1909 genoot hij de hooge onderscheiding de gouden Eeremedaile van de Oranje-Nassau orde te mogen ontvangen.

Reeds in Febr. 1895 werd hij gerechtigd tot het dragen der Simon Bolivar orde 5e Kl.

De Heer ROMIJN is een verdienstelijk ambtenaar, wien wij gaarne nog hogere onderscheiding zouden toekennen. Wij wenschen Z.I.d. van harte geluk.

meester rustten we even uit en genoten van het levendig strandbedrijf.

De Ann had ons opgemerkt en kwam meer landwaarts heen.

Wij naar 't strand, de boot in. Handjes geven, afscheid nemen, het heerlijke Saba vaarwel gezegd en vooruit duwden ze ons over de rolsteenen de zee in.

Met volle zeilen zwenkte de Ann dichter bij, alsof een reuzenvogel met uitstaande vleugels over het water schoor, recht op ons af. Wij langs zij, zonder ongelukken, aan boord gekomen zochten we een goed zitplaatsje op.

Dat was spoedig gevonden in de reddingsboot. De reisdeken er in uitgespreid, en we hadden een tafel, stoel en bed te gelijk.

Men leert zich behelpen op zee.

Om half tien waren we uitgezeild en volgens berekening zouden we om 3 à 4 uur wel op St. Martin aankomen.

Maar jawel!

We voeren achter Saba om met het noodlottig gevolg, dat de Sabarots allen wind opving en ons stil liet liggen. Alleen de stroom bracht ons iets vooruit, maar 't was bitter weinig. Zóó hadden we volop gelegenheid de mooie rots met haar grillige kloven en spleten en rijken plantengroei op ons gemak te bewonderen.

Waarom is onze goede Kapitein niet vóór Saba om gegaan, dachten we al, maar we zeiden niets. De man keek zoo beteuterd, dat we medelijden met hem kregen.

Eerst tegen twaalf uur waren we zoover afgedreven, dat we een beetje wind op konden vangen. De zeilen bolden, er kwam vaart in het schip.

Anguilla en St. Martin kwamen al in 't zicht.

't Is zoo lollig varen daar tusschen die Bovenwindsche eilanden! Net, of je niet van huis gaat. St.

Eustatius, Saba, St. Martin, je blijft alle drie de eilanden zien. Maar 't is toch een eind weg, want om twee uur waren we bij Anguilla en lagen vlak tegenover Marigot.

En honger dat we kregen, honger! Natuurlijk hadden we iets meege-nomen, maar geen volledig middagmaal.

De harde eitjes waren al gauw opgepeuzeld en het bier vond nog sneller zijn weg. Wat heb je aan boord anders te doen in zoo'n roeiboortje, volop in de zon? Lezen kan je niet, slapen gaat ook niet. Praten deden we, en dan maar van tijd tot tijd den trommel opengemaakt.

Het was al lang drie uur, 't werd vier, vijf, zes. En met heele lange streken laveerden we langs Flat Island en Simonsbay.

't Werd donker.

We hadden honger. Zouden we voor twaalfen nog aankomen? Als Pastoor HARTEN-

DORFF er maar op gerekend heeft?

We begonnen te gaper, werden wee, vervelend, dat het zoo lang duurde.

O stoomverbinding kom, verlos ons van al die reisellende!

De olielampen stonken en vulden onze magen met stank.

We zagen de lichtjes van het fort van Philipsburg maar misten den moed berekeningen te maken over vermoedelijk uur van aankomst. Ziek van honger waren we.

Een doos fikjes redde ons van den hongerdood.

Dat was een blijde vondst, toen we ten einde raad de valiezen nog eens doorzochten, of er niets eetbaars in verborgen lag.

Een zorgzame vriendenband had deze welkome gave listig tusschen het linaengoed verstopt. We zagen het aan voor een manchettendoos, maar bij opening bleek het, dat je het eten kondt.

De fikjes fikkerden den maag een

oogenblik op, daarna kwam er zoo'n raar gevoel; nog erger dan honger!

Bah, wat een reisgelegenheid in de twintigste eeuw!

Geen enkel gemak, volop honger en dorst en stank, en geen vaart in 't schip.

't Was 's avonds negen uur, toen we eindelijk Great Bay binnenvielen.

De Kapitein illumineerde van vreugde.

Een spous werd vol olie gegoten, op een staak gezet en aangestoken.

De vlam der hope flickerde weer op. We waren er dan toch eindelijk.

Meer dan 12 uur na ons onthijt kregen we het middagmaal.

Wordt vervolgd.

Pr. fr. R. J. C. WAHLEN.

Ons Kolenstation.

Het voortbestaan van Curaçao als Kolenstation heeft aan een zijden draad gehangen. Zooals men weet, heeft de Amerikaanse Regeering te Colon en Bilboa prachtige kolenstations laten oprichten, voorzien van de meest moderne laadtorens. De kolen konden daar aan de schepen geleverd worden voor 6 dollar de ton.

Als men nu weet, dat alleen de vracht van de op Curaçao ingevoerde steenkolen reeds 6 dollar bedraagt, begrijpt men van zelf, dat het Curaçao onmogelijk was met het Kolenstation van Colon te concurreren.

De Nederlandsche Regeering, en het Koloniaal Bestuur hebben zich het lot van Curaçao aangetrokken en langs diplomatieken weg verkregen, dat het reeds bestaande Kolenstation Curaçao geen concurrentie te duchten zal hebben van Colon en Bilboa.

De lijnen, die gewend waren hier kolen in te nemen, zullen voortaan te Colon slechts zooveel mogen bunkeren, dat zij Curaçao kunnen bereiken.

Het gevolg van dezen maatregel was, dat de Spaansche en Italiaansche boot weer op Curaçao hun kolen innemen, evenals vroeger.

Een bijzonder woord van dank verdient zeer zeker de Welgedachte Heer D. M. SASSO, Consul der Nederlanden te Panama. Deze Hollandische Consul heeft zich bijzonder voor onze Kolonie geïnteresseerd.

Het Onderwijs Congres.

Uit de Nederlandsche Bladen vernemen wij, dat bij de opening van het Onderwijscongres de zending van Curaçao nog niet aanwezig was. Ze stond nog onuitgepakt te Rotterdam.

Of die zending nog aangekomen is voor de sluiting, moet de volgende Mail ons melden.

Erg jammer vinden wij het, dat een zending, welke hier zoo goed werd voorbereid en op tijd verzonden, niet tot haar volle recht gekomen is op de Onderwijstentoonstelling. Misschien zelfs in het geheel niet ontpakt werd.

Bij wien ligt de schuld van dit alles?

St. Jozefs-Gezellen.

De Openbare voorstelling, toegankelijk voor het Publiek, zal plaats hebben Donderdag 5 en Zondag 8 October a. s.

Het doel dezer uitvoering is bekend. We hopen, dat de Katholieke Instelling, de St. Jozefs-Gezellen Vereniging, daadwerkelijken steun moge ondervinden van de Curaçao'sche bevolking. De bijwoning van een goed voorbereide dramatische uitvoering is daartoe wel een heel makkelijk en aangenaam middel.

Philharmonisch Orkest.

Het keurig samengesteld program van het Concert door het Orkest in het Kraaije te geven op Vrijdag a. s. zal wel de noodige liefhebbers lokken. Vorige uitvoeringen hebben aan de Leden een goeden naam gegeven, welken zij zullen weten hoog te houden.

Het concert is gratis voor de contribueerende begunstigers en toegankelijk tegen betaling van fl. 1 voor niet leden.

Wij wenschen den ijverigen Directeur en zijn Orkest veel succes.

Nieuw Bedrijf.

Onder dit hoofd namen wij verleden week een berichtje over uit *De Vrijmoedige*, dat echter eenige verbetering en uitbreiding behoeft.

De firma MADURO heeft van den Heer GODDEN *Motet* gekocht, dat onmiddellijk grenst aan haar kolenstation. Hierdoor zijn de Heeren MADURO eigenaars geworden van een lang doorlopend stuk terrein, dat zich uitstrekt langs het achterste gedeelte van den Westkant der haven en van het Schottegat.

Op deze gronden langs het water zullen flinke opslagplaatsen gebouwd worden. De ondiepe inham, waar jarenlang het ijzeren wrak lag, wordt gedempt, zoodat de werf recht doorloopt.

Gebruik makend van hun waterrecht zijn de Heeren MADURO deze week begonnen met den aanleg van nieuwe steigers bewesten en beoosten de Juliana-werf.

De palen voor deze steigers zullen niet van gewapend beton gemaakt worden, maar van greenheart-hout, dat elk oogenblik uit Demerara kan aankomen. Misschien, dat dan later ook een meer moderne scheepstimmerwerf wordt opgericht, en wie weet, krijgen we daar in de buurt ook nog wel een droogdok.

Deze beide inrichtingen behoren bij de verdere ontwikkeling van ons havenbedrijf, dat is zeker; het is slechts de vraag, of voldoende steun en samenwerking van reeders en scheepseigenaren de uitvoering mogelijk maken en bespoedigen.

S. E. L. Maduro & Sons.

Nu het Grootbedrijf zich gevestigd heeft op Curaçao, de handel en scheepvaart toenemen en er veel meer omgaat dan vroeger in onze Kolonie, wordt behoefte gevoeld aan een volledig bankiershuis.

De firma S. E. L. MADURO & Sons heeft zulk een huis gesticht met een Kapitaal van f 1.000.000.

Deze firma belast zich met den koop en verkoop en het incasseren van wissels op alle plaatsen der wereld.

Zij neemt geld in deposito en opent rekening-courant.

Zij biedt zich aan voor telegrafische transacties, koop en verkoop van buitenlandsch bankpapier en munten.

Zij disconteert laag papier op binnen- en buitenland. Beleent producten, aandelen en andere roerende goederen.

In één woord, Zij is bereid tot het geven van alle mogelijke faciliteiten aan den Handel.

Van harte verheugen wij ons over de opening van dit Bankiershuis. Het is weer een bewijs, dat de Heeren MADURO hun tijd begrijpen en er mee mede te gaan.

Het groote nut voor den Handel, 't Vreemdelingenverkeer en Particulieren van dergelijke instelling zal door een ieder voldoende worden ingezien. Dat men dan ook al gemeen zijn steun en medewerking verleene.

Zoo gaat Curaçao vooruit! Mocht het Gouvernement ook eenige faciliteiten kunnen verlenen om de werking van dit Bankiershuis te vergemakkelijken, dan hopen wij, dat het Koloniaal Bestuur niet in gebreke zal blijven te doen wat het vermag.

Na den oorlog zal de verdere ontwikkeling der Kolonie wel grootendeels overgelaten worden aan het initiatief der Ingezetenen.

Het bestaan van een goed werkend Bankiershuis zal uitbreiding van handel, scheepvaart en industrie ten zeerste bevorderen.

Dankbetuiging.

Ontvangen van de firma ELLIS & DANIA een proefleschje en reclame-brochures voor de likeur CRÈME YVERTE.

Hoog bezoek.

De Gouverneur, vergezeld van zijn militairen adjudant, bracht op Dinsdag 11. een bezoek aan de Emma-school en Vrijdagmorgen een bezoek aan de Wilhelminaschool.

Onderwijs.

Bij resolutie van den minister van koloniën, is J. H. SPROCKEL, te Tilburg, gesteld ter beschikking van den gouverneur van Curaçao, om te worden benoemd tot onderwijzer 1ste klasse in die kolonie.

Stot.

Boekenschouw.

Letterkundige Opstellen van Mgr. A. M. C. VAN COOTH.

Pater MOLKENBOER heeft een fraai en duurzaam monument opgericht op het graf van rector VAN COOTH. In het volle licht ten voete uit staat diens beeld voor ons in sprekende gelijkenis.

De verzamelde opstellen zijn kritisch gekozen en typeeren de figuur van den vereerden schrijver volkomen. Wij zien hem voor ons den Priester-letterkundige, zijn klassiek gevormd in de school van BROERE, veelzijdig ontwikkeld, begaafd met een zuiver gevoel voor het schoone, de ziel en leider van het tijdschrift *De Katholiek*. De jongeren, die weinig van BROERE gehoord hebben, leeren dien grooten Hollandischen Priesterdichter kennen uit VAN COOTH en worden opgewekt tot persoonlijke kennismaking. De letterkundige beweging van '80 gaat ons weder voorbij. Wij ontvangen geestdriftvolle herinneringen aan Schaeplman, Leo XIII, Guido Gezelle, Felix Rutten, Rembrandt.

Vol piëteit, met oprechte gevoelens van dankbaarheid en vereering schreef Pater MOLKENBOER de inleiding, waarin hij met zorg verzamelde alle elementen die kenschetsend zijn voor den mensch in Mgr. VAN COOTH.

Het werk, een kloek boek van bij de 300 blz, is uitgegeven te Amsterdam bij de firma C. L. van Langenhuyzen. Ingenaaid kost het f 2,75, gebonden f 3,25.

Zielkunde, door Is. VOGELS S. J. Bij denzelfden uitgever is de Derde Druk verschenen van bovengenoemde *Zielkunde*. Dat in Nederland een derde uitgave van deze wijsgeerige verhandeling verschijnen kon, pleit sterk voor de populaire, bevattelijke wijze van behandelend dezer afgetrokken stof. Zoo langzamerhand wil een ontwikkeld mensch, leeraar,

onderwijzer, opvoedkundige, toch ook wel iets meer weten van het innerlijke van den mensch, het voornameste gedeelte van zijn wezen.

Dat hij daarover kort, juist en helder kan worden ingelicht in een prettig geschreven Hollandsch boek is een heele aanwinst.

Ingenaaid kost het f 1 50, gebonden f 2.00.

HET BROOD GODS, Dertig oefeningen vóór en na de H. Communie, en de gebruikelijke Katholieke geboden, door AUGUSTINUS LEHMKEHL S. J.

Dit boekje prijst zich zelve aan. De samensteller is een der meest bekende theologanten van onzen tijd. Hij heeft het geschreven juist met het oog op de veelvuldige communie, om aan de godvruchtige ziel een rijke afwisseling te bieden van volledige voorbereiding en dankzegging en toch niet den daartoe vastgestelden tijd te overschrijden.

Wij wenschen het in veler handen. De Nederlandsche bewerking van het oorspronkelijk Duitse boekje is een uitstekende vertaling. Het werd zeer net uitgegeven bij VAN LANGENHUYSEN en is daar tegen f 1,25 te verkrijgen.

Plantages.

Stond de uitgezaaide maïs op vele plantages mooi tengevolge van de overvloedige regens van den laatsten tijd, thans dreigt de rupsenplaag de opgewekte verwachting den bodem in te slaan.

Wij hebben zelfs vernomen, dat hier en daar den geheele aanplant in korten tijd kaal gewreten is. Men heeft ons ook verteld van een geval, waarin de plaag zulke afmetingen heeft aangenomen, dat de runderen niet bestand bleken tegen den door de rupsen veroorzaakt overlast en het veld moesten verlaten.

De Cur. Crt.

Bekendmaking.

Het publiek wordt er aan herinnerd dat de thans in gebruik zijnde frankerzegels van 15, 22½, 25, 30 en 50 cent, f 1 50 en f 2 50 met ingang van den 1sten October e. k. ingetrokken zullen worden, en dat gedurende de maand October gelegenheid zal bestaan de ingetrokken zegels in te wisselen tegen zegels van dezelfde waarde of tegen geld.

Officiële Berichten.

Aan den Havenmeester en Loods alhier C. B. OEBROT is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den onderwijzer 2de klasse aan de Hendrikschool alhier G. Troost is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend.

Mej. J. S. H. Forbes, tijdelijk onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelminaschool alhier, is tijdelijk werkzaam gesteld aan de Hendrikschool.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

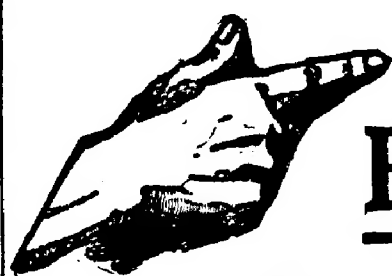
Poullina Alberto, Teodora Dacosta, Mariana Diazirana, Samuel Edgyr, Maria Ekmeiro, B. Gorsiro, Arestina Henriques, Matilda, Siella Cui Mante, Ambrosina Pannós, L. del Portillo, Isabel Riet, Julian F. Rovina, Johanna Silberle, Emilia Stekman, Petronilla Stoder, Remilla Vibo, Ramon Zapata, Petronilla Zenchil.

Aangeeteekende stukken: Henriks Mateos.

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelshond.

Van 29 September 1916.

AARDNOTEN (Pindas) per Kg.....	—
ZOUT per vat van 180 K.G.....	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.....	" 0.07
ORANJESCHILLEN per Kg. 1stk. w.....	" 0.50
id. per Kg. 2e kw.....	" 0.40
HUIDEN per K.G.....	" 1.50
GEITENVELLEN per K.G.....	" 1.50
WOL per K.G.....	" 0.15
SCHAPENVELLEN per stuk.....	" 0.55
BEENDEREN per K.G.....	" 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.....	" 0.05
STROOHOEDEN (hupjapa)	
Kwaliteit No. 1.....per dozijn	" 3.87½
" " 1 (gebleekt), " " " " " "	" 8.50
" " 2 " " " " " "	" 4.50
" " 3 " " " " " "	" 6.12
" " 4 " " " " " "	" 6.80
" " 5 " " " " " "	" 7
" " 6 " " " " " "	" 8
" " 7 " " " " " "	" 9
" " 8 " " " " " "	" 7.20
" " 9 " " " " " "	" 12.50
" " 10 " " " " " "	" OLA
" " 11 " " " " " "	" OLA
" " 12 " " " " " "	" OLA
" " 13 " " " " " "	" OLA
" " 14 " " " " " "	" OLA
" " 15 " " " " " "	" OLA
" " 1 van 25 c.M. of minder f.	
STROOHOEDEN (latas):	
Kwaliteit X per dozijn.....	" f 1.12½
Kwaliteit XX per dozijn.....	" f 1.75

Para Evitarse Desengaños

tómese solamente la Emulsión que por tres generaciones ha probado su poderoso alcance como alimento y como medicina

LA EMULSION de SCOTT

(La Original—Perfeccionada—Insustituible)

¶ Para todas las enfermedades del pecho y pulmones.

¶ Eficaz en toda época del año.

¶ Para ambos sexos y todas las edades.

Buitenland.

Uit El Paso, Texas, komt de tijding dat het eerste gewapende treffen tusschen de Legalistasten, een nieuwe partij in Mexico, en de Carranzistas heeft plaats gehad.

Manuel Ochoa, de Villista-Generaal die Juarez overgaf aan de constitutioneele Regeering i.l., December, was onder zekere voorwaarden amnestie verleend.

Onlangs echter heeft hij die tot dien tijd een wijkplaats had gevonden in El Paso, de Rio Grande overgestoken met eenigen van zijn volgers om den omwentelingezinden Mariano Tames te bereiken.

Hij werd echter door Mexicaansche douane-beambten gevangen genomen en te Guadalupe bewaard. Hij heeft nu onlangs kans gezien om te ontvluchten, door een der bewakers zijn geweer af te nemen en dood te schieten.

Daarna heeft hij met een paar zijner volgers de vlucht genomen, en is nog niet ontspekt.

Er is nog geen sprake van voorloopig, dat de toestand aan de Zuidergrenzen van dien aard is, dat de Amerikaansche troepen succesvol naar huis zouden kunnen terugkeeren.

Veeler schijnt het dat dubbele waakzaamheid en voorzorg noodig is aan de Rio Grande en andere grenslijnen in het Zuiden.

Thans is door het Gouvernement last gegeven om 12,000 man troepen meer naar de Mexicaansche frontieren, te zenden, en gaan mannen van de Nat. Garde van Ohio, Vermont en Kentucky met spoed daarheen. Zij zullen zich vereenigen met de krijgsmacht die Generaal Funston alreeds tot zijne beschikking heeft.

De bijeenkomsten der Vereenigde Amerikaansche-Mexicaansche Commissie zullen te Portsmouth, N. H. worden gehouden en waarschijnlijk heden een aanvang nemen.

Aan de Amerikaansche leden der Commissie is als Secretaris toegevoegd, Professor Leo Rowe.

De Staatssecretaris Lansing en de Mexicaansche Gezant Arredondo zullen beiden tegenwoordig zijn in de samenkomst te New York.

Soldaten van het front terug naar hun Staten.

Het Gouvernement heeft orders gegeven dat 15,000 man troepen, die zich thans aan de Mexicaansche grenzen bevinden, terug moeten keeren naar hunne mobilisatie kampen, in de Staten waar zij thuis behooren.

Generaal Funston zendt nu terug 3 regimenten van New York 2 van

New Jersey, 2 van Illinois, 2 van Missouri, en van California, Oregon, Washington en Louisiana elk 1.

Een Amerikaansch Oorlogsschip Vergaan.

Uit Santo Domingo komt de tijding dat de gewapende kruiser Memphis, die vroeger Tennessee heette, en die in de wateren bij het eiland dienst deed in verband met de revolutie die op Santo Domingo was uitgebroken, door een soort zeebeving en plotselinge bodemverheffing op de rotsen van de buitenhaven is geworpen.

Men vreest dat bij dit ongeluk ook menschenlevens zijn verloren gegaan.

Alle vuren onder de ketels werden door het instroomende water gebluscht.

De kanoneerboot Castine slaagde er in door in zee te gaan aan 't gevaar te ontkomen.

Volgens niet officiële berichten bij het Departement van Marine ontvingen zou de bemanning van de Memphis gered zijn.

De Memphis is 14,000 ton groot en heeft machines die 23,000 paarde krachten kunnen ontwikkelen.

Dit schip is het vlaggeschip van de kruisersvloot van de Amerikaansche Atlantische vloot, en stond onder bevel van kapitein E. L. Beach.

Nadere berichten melden dat nog 1 doode meer te betreuren is bij het ongeluk dat de Memphis heeft getroffen.

Voorts zijn 2 officieren en vijf minderen ernstig gewond en 67 anderen licht gewond.

Verdronken zijn meer dan 20 manschappen.

Door het springen van de groote stoompijp werden velen in de machinekamers gewond, en stierven aan hunne wonden later drie machinisten.

Het schip zelf is een compleet wrak geworden.

De Volksstem.

— Bijna 12,000 gevallen van kinderverlamming werden aangegeven in 38 staten sinds 1 Jan. van dit jaar. Ondanks de New York epidemie wordt door Dr. Wade Frost, van de publieke dienst, gemeld, dat een merkwaardig punt in de ziekte is, dat het erger van karakter is op het land dan in de steden.

— De Shipping-bill, vroeger door het Huis aangenomen, is nu ook door den Senaat aangenomen. Volgens de bepalingen, zal er eene commissie van 5 man benoemd worden, wiens taak het zal zijn, om de koopvaardijvloot uit te breiden, rechtstreeks of door tussenkomst van corporaties, door den aanbouw of aankoop van schepen eene vloot in het leven te roepen.

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Amadeo V	23 Sept	Maracalbo	Pluma de oro	24 Sept	Vela de Coro
Dreadnought B	24 "	St Kitts	Lady C	23 "	Maracalbo
Ariminta H	25 "	Pto Cabello	Carlota II	25 "	Maracalbo
Segunda Marta	25 "	Rio Hacha	9 de Abril	25 "	Maracalbo
Lelia H	26 "	Maracalbo	Camia II	25 "	Vela de Coro
Petroria H	27 "	Guadaloup	Arminta	29 "	Pto Cabello
La Providencia	28 "	VeladeCoro	Alix H	27 "	Aruba
Frieda H	28 "	Rio Hacha	Lelia H	28 "	Bonaire
Silfide H	29 "	Maracalbo	La Providencia	28 "	Vela de Coro